

ไอทีไทย (ยัง) ไปไม่ถึงดวงดาว

ไอทีไทย (ยัง) ไปไม่ถึงดวงดาว : ไทยยังเทียบไม่ติดฝุ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน แม้แต่อินเดีย ที่หลายๆ ด้านดูจะห่างจากประเทศไทยอยู่หลายปีแต่ในมุมธุรกิจไอทีที่ต้องเรียกว่า "ล้ำหน้า" ไทยไปมาก

ถ้าพูดถึงเรื่องราวอินเทอร์เน็ตเด็กไทยตอนนี้คงหนีไม่พ้นเรื่องความบ้า (คลั่ง) เกม โหดๆ ที่เล่นกันอย่างคลั่งคลือ แต่สำหรับบางคนที่ไม่บ้าเกม ก็ติด hi5 กันจิ้งหนับ ขณะที่คนทำงานติดเน็ตกันงอมแงมทั้งที่บ้าน และที่ทำงาน

กรุงเทพธุรกิจ ออนไลน์ : วิถีชีวิตของคนไทยที่ติดหนึบกับไอทีจนแยกกันไม่ออก เพราะคนไทยต้องพึ่งพาไอทีไม่ต่างกับประเทศที่พัฒนาแล้ว

แต่ในอีกซีกของการพัฒนาธุรกิจด้านไอที ต้องบอกว่า ไทยยังเทียบไม่ติดฝุ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งสิงคโปร์ หรือแม้แต่อินเดีย ที่หลายๆ ด้านดูจะห่างจากประเทศไทยอยู่หลายปี แต่ในมุมธุรกิจไอทีที่ต้องเรียกว่า "ล้ำหน้า" ไทยไปมาก

ดร.ปริญญา กระจำนวล ผู้จัดการฝ่ายพัฒนาธุรกิจ สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้เปรียบเทียบให้เห็นถึงความโดดเด่นของไอทีอินเดีย ที่ทำให้อุตสาหกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ โดยมีสัดส่วนต่อจีดีพีประมาณ 4-5% ขณะที่ไทยมูลค่าการค้าอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์เพียง 6 หมื่นล้านบาท หรือมีส่วนไม่ถึง 1% ของจีดีพี

สะท้อนให้เห็นว่าอินเดีย พัฒนาด้านซอฟต์แวร์ไปไกลกว่าไทยมาก แม้สภาพประเทศโดยรวมยังล่าหลังกว่าไทย นั่นเป็นเพราะ คุณภาพคนของอินเดียด้านความสามารถทางการคำนวณ และวิทยาศาสตร์ "ฝังอยู่ในสายเลือด" มาตั้งแต่เกิด

แต่หากวิเคราะห์กันอย่างจริงๆ จังๆ จะเห็นว่า ประเทศที่ดูล่าหลังแห่งนี้มีการเตรียมความพร้อมด้านการพัฒนาคนตั้งแต่การศึกษาในระบบ เครื่องมือความพร้อมที่จะให้นักศึกษา และอาจารย์ได้เรียนรู้จากของจริง ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ถึงปริญญาเอก มีมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงด้านไอทีโดยเฉพาะไม่ต่ำกว่า 4-5 แห่งทีเดียว รวมถึงยังมีทีมวิจัยและพัฒนาที่เรียนรู้ได้เป็นฐานข้อมูลให้กับคนรุ่นใหม่

ขณะที่ไทยขาดทั้งความพร้อมด้านเครื่องมือ ไม่มีสถาบันที่เกี่ยวข้องกับด้านไอที รวมถึงหลักสูตรยังไม่มีการศึกษาจากของจริง และลงมือทำงานกันอย่างจริงจัง บางแห่งอาจารย์ยังต้องอ่านจากตำราสอนให้กับนักศึกษา จึงทำให้คนไทยขาดประสบการณ์

หากมองในมุมของภาคอุตสาหกรรมอินเดียมีบริษัทซอฟต์แวร์ขนาดใหญ่ตั้งอยู่ไม่ต่ำกว่า 5 บริษัท ก็ล้วนลงทุนตั้งฝ่ายฝึกอบรม (เทรนนิ่ง) นักศึกษา และบุคลากรในบริษัท ซึ่งพร้อมที่จะฝึกนักศึกษาจบใหม่ที่ไร้ประสบการณ์ให้พร้อมทำงานได้ใน 6 เดือน

ประเทศไทยแม้จะมีบริษัทไอทียักษ์ใหญ่ที่พร้อมจะฝึกคนให้เก่งไม่ต่างกัน แต่สำหรับบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็กในอินเดียที่ไม่มีเงินทุนเพียงพอที่จะตั้งฝ่ายพัฒนาฝึกอบรม ทางภาครัฐ ก็ประสานงานกับกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ทางด้านไอที จัดอบรมให้กับนักศึกษาจบใหม่เป็นระยะๆ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานกันอย่างจริงจัง

ขณะที่ไทย ก็ยังไม่มีฝ่ายพัฒนาฝีมือแรงงาน เข้ามาพัฒนาช่วยเทรนคนด้านไอทีโดยเฉพาะ ขณะเดียวกันบริษัทซอฟต์แวร์ในไทย ที่ถึงแม้จะมีประมาณ 1,300 บริษัท แต่ก็ยังเป็นเพียงบริษัทขนาดเล็ก ที่มีพนักงานเพียง 10-20 คน จึงไม่มีเงินทุนในการเทรนนิ่งบุคลากร บุคลากรในอุตสาหกรรมไอทีของไทยจึงมีน้อย

แต่อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของอินเดีย มีประมาณ 1,200-1,300 บริษัท ซึ่งไม่ต่างกันในแต่ละบริษัท แต่ศักยภาพของบริษัทแตกต่างกันอย่างมาก อาทิ **Tata Consultance Services (TCS)** มีคนงานประมาณแสนกว่าคน ขณะที่อินโฟซิส มีประมาณ 70,000 คน ซึ่งการเทรนนิ่งมีบทบาทอย่างสูงกับพนักงานจำนวนมาก และมีเงินทุนเพียงพอ ที่จะเข้าไปลงทุนในด้านการอบรมพนักงาน

ที่สำคัญ "ศูนย์กลางไอที" เป็นยุทธศาสตร์ที่ถูกรัฐบาลอินเดียวางไว้สำหรับขับเคลื่อนประเทศมานาน และ "เอาจริง" จึงทำให้มีความพร้อม

รวมทั้งมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อรองรับและจัดการอย่างแบ่งงานและหน้าที่อย่างชัดเจน ไม่มีการซ้ำซ้อน ทั้งกระทรวงไอซีทีของอินเดีย ส่วนหน่วยงานภาคเอกชน อย่าง nass.com ก็อยู่ในสังกัดภาครัฐ และช่วยเหลือซอฟต์แวร์ข้อมูล และวิจัยทิศทางตลาด เพื่อนำเสนอให้กับภาครัฐ ตลอดจนสะท้อนปัญหาของภาคเอกชนให้กับภาครัฐเป็นระยะ อีกหน่วยงานหนึ่ง คือ STPI ก็คอยทำหน้าที่ช่วยดูแล และส่งเสริมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานให้กับธุรกิจ

ขณะที่หน่วยงานในไทย ยังไม่มีความชัดเจนในด้านแผนงาน และหน้าที่ยังมีบางหน่วยงานที่ทำงานซ้ำซ้อน "ปีนเกลียว" กันอยู่ อาทิ หน่วยงานศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค) กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ขณะที่สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ SIPA สังกัดกระทรวงไอซีที ก็เพิ่งเกิดมาเพียง 4-5 ปีที่ผ่านมา ขณะที่หน่วยงานของอินเดีย เกิดมานานกว่า 20-30 ปี

ปัจจัยอีกประมาณที่ทำให้อินเดีย สามารถพัฒนาด้านไอทีอย่างรวดเร็ว เพราะความเก่งในด้านภาษาอังกฤษ ที่มีคนพูดภาษาอังกฤษกันได้มากประมาณ 90% และอินเดีย ยังมีคนทางด้านอุตสาหกรรมนี้มาก สามารถติดต่อกับทางตะวันตกได้อย่างไร้ปัญหาทางภาษา

รวมถึงเอกชนยังมีความรู้ทางการเงิน และการตลาด นอกจากมีทักษะทางด้านเทคโนโลยีอยู่เป็นเดิมทุนแล้ว ขณะที่ประเทศไทย ที่เป็นฝ่ายเทคนิค ก็มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีเพียงอย่างเดียว แต่ขาดความรู้ในการทำธุรกิจ ซึ่งต้องรู้ด้านการตลาดด้วย

ดร.ปริญญา บอกว่า หากไทยต้องการก้าวหน้าในด้านไอทีเช่นเดียวกับที่อินเดีย จะต้องเริ่มต้นตั้งแต่การสร้างบุคลากรในด้านไอทีให้มาก ซึ่งปัจจุบันถือว่ายังมีน้อยมีเพียง 4 หมื่นคน ขณะที่อินเดีย มีไม่ต่ำกว่า 1.5 ล้านคน

อย่างไรก็ตาม อินเดียในอดีต ก็ไม่ได้เป็นประเทศที่มีความพร้อมในการจะสร้างอุตสาหกรรมไอที และซอฟต์แวร์ได้ หากมองจากอัตราการใช้ภายในประเทศยังน้อย เพราะคนส่วนใหญ่ในประเทศเป็นคนยากจน ส่วนธุรกิจก็เป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก ที่ไม่สนใจซื้อระบบซอฟต์แวร์มาวางระบบในบริษัท รายได้ส่วนใหญ่ที่มีบริษัทต่างชาติและบริษัทในประเทศมาตั้งในอินเดียนับพันแห่ง ส่วนใหญ่เป็นเม็ดเงินที่มาจาก การส่งออกให้กับบริษัทยักษ์ใหญ่ต่างประเทศที่ว่าจ้างผลิตซอฟต์แวร์

อาทิ ไมโครซอฟท์ ซึ่งมีจำนวนบุคลากรไม่มากเท่ากับโปรแกรมเมอร์ในอินเดีย แต่ไมโครซอฟท์จะเน้นที่การวิจัยและพัฒนา แล้วส่งต่อให้กับบริษัทในอินเดียเป็นผู้ผลิต โดยปี 2550 ที่ผ่านมา อินเดียส่งออกมูลค่าถึง 4.7 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วน 4-5% ของจีดีพี และถูกจัดให้เป็นอุตสาหกรรมที่เติบโตสูงกว่าอุตสาหกรรมทั่วไป โดยขยายตัวปีละไม่ต่ำกว่า 20%

แม้ว่าขณะนี้คนไทยไอทีไทยจะยังล้าหลังคนอินเดีย แต่หากภาครัฐใส่ใจ ใส่เม็ดเงิน ลงในธุรกิจ อย่างจริงจังด้วยศักยภาพคนไทย โอกาสที่จะเห็นไทยเป็น "ศูนย์กลางไอที" ในเอเชียก็คงจะพอพิพอดพริ้งกับเขาได้บ้าง

เรื่องเกี่ยวข้อง

เปิดยุทธศาสตร์ไอทีอินเดีย

ที่มา : http://www.bangkokbiznews.com/2008/08/19/news_286484.php